

РЕШЕНИЕ

№ 27673

гр. София, 19.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8984** по описа за **2024** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на началник група при ОПП-СДВР срещу Решение № 3026/26.06.2024 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 11741/2023 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 131 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 23-4332-007410/26.04.2023 г., издадено от началник група при ОПП-СДВР.

С посоченото НП на Д. Б. Т. са наложени: административно наказание „глоба” в размер на 2 000 лв., както и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС а срок от 24 месеца“ на основание чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП; административно наказание „глоба“ в размер на 300 лв. на основание чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, за нарушение на чл. 162, ал. 2 от ЗДвП; административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв. на основание чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно. Твърди се, че посоченото в НП нарушение е безспорно установено. От съда се иска съдебният акт да бъде отменен и да се постанови нов, с който решението на СРС да бъде отменено. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се предстялява. Ответникът по касационната жалба се представлява от адвокат М., който оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разноси.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователност на касационната жалба.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на 18.04.2023 г. Д. Б. Т., гражданин на Република Н., управлявал лек автомобил марка „М.“ с регистрационен номер ХН 1866, в [населено място] по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица]. При извършена полицейска проверка около 23.10 часа, на [улица] срещу № 249, било установено, че водачът е чужд гражданин пребиваващ повече от една година в Република България и не е разполагал с българско свидетелство за управление на МПС, като освен това същият не представил свидетелство за регистрация на МПС. Лицето отказало да му бъде извършена проба с техническо средство за употреба на наркотични вещества или техни аналози. На лицето бил връчен Талон за медицинско изследване № 0009426/19.04.2023 г., който получил в 01:40 часа, както и Заповед за прилагане на принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на МПС за срок от шест месеца. Лицето не се е явило за вземане на кръвна проба в посоченото в талона медицинско заведение- Военномедицинска академия.

Бил съставил АУАН серия АД, бл. № 249026 от 19.04.2023г.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че в административнонаказателното производство е допуснато съществено процесуално нарушение, като на лицето – чужд гражданин не е осигурен преводач и не му е дадена възможност да разбере за какво е санкционирано. С тези мотиви СРС е отменил НП.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на касатора на 28.06.2024 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 11.07.2024. /вх. № 228341/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. Настоящата инстанция споделя изцяло

фактическите установявания на първоинстанционния съд и приема, че СРС е направил верен анализ на доказателствата, събрани в хода на воденото административно наказателно производство. АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в законоустановения срок.

Касационният състав споделя изводите на СРС за допуснато в административнонаказателното производство съществено процесуално нарушение, което пречатства правото на защита на наказаното лице и не дава възможност същото да разбере за какво деяние е санкционирано.

Съгласно разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН, за неуредените въпроси се прилагат нормите на НПК. Според чл. 21, ал. 2 от НПК, лицата, които не владеят български език могат да се ползват от родния си или от друг език, за което се назначава преводач.

Съгласно чл. 43, ал. 1 от ЗАНН, АУАН се предявява на нарушителя, за да се запознае с неговото съдържание. Предвид обстоятелството, че санкционираното лице в случая е чужд гражданин, невладеещ български език, е било налице задължение за административнонаказващия орган да му осигури преводач, за да му даде възможност да се запознае със съдържанието на акта на разбираем за него език. Неизпълнението на това задължение е ограничило на правото на лицето да се защити и да участва ефективно в първата фаза на административно наказателния процес – тази пред административно наказващия орган.

Задължение за осигуряване на преводач е налице и в производството по Раздел IV от ЗАНН за налагане на административните наказания, тъй като с НП се повдига административно наказателното обвинение. Неизпълнението на това законово задължение представлява съществено процесуално нарушение, тъй като пряко засяга правото на защита на санкционираното лице.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им. Съдът намира, че в случая е основателно направеното възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Спорът не е с фактическа и правна сложност, поради което възнаграждението следва да бъде редуцирано до определения според Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения минимум.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3026/26.06.2024 г., постановено по нахд № 11741/2023 г. на СРС, НО, 131 състав.

ОСЪЖДА Столична Дирекция на Вътрешните работи да заплати на Д. Б. Т. с ЛНЧ [ЕГН], на основание чл. 63д, ал. 1, вр. с чл. 143, ал. 1 от АПК, сумата от 531 лв. /петстотин тридесет и един лв./, представляваща разноски в производството пред касационната инстанция.

Решението е окончателно

